

Kursus i graduering af perler

Lektion 6. Identifikation af perletyper og efterligninger

Indledning

Kig på armbåndet til venstre. Det har blå, sorte og hvide perler, der ser ud til at være ret godt matchet, en 14 karat gul/guld filigranlås med fransk tråd og silkestreng. Generelt et ret pænt armbånd. Men hvilken slags perler er det? Hvis det er saltvands-kulturperler fra enten Akoya eller sort-læbet østers, så er de ret dyre. Men hvis det er ferskvandsperler, der er blevet farvet så er det ret billige.

Problemet er, hvordan ved man det? Hvordan kan man se det? Nu skal du lære et par små tricks, som jeg vil tro kan hjælpe dig. Men først skal du lære lidt om, hvilke perletyper der findes, så du kan skelne dem fra hinanden.

Et par definitioner

Lad os begynde med et par definitioner af perletyper. For når man kender typerne så vil det være meget lettere at foretage en identifikation.

Akoya

Akoya-perlen er blevet en generel betegnelse for enhver perle dyrket i saltvand. Men som vi har set, er der mange forskellige typer østers, der producerer en lang række forskellige perler. Primært fordi forskellige østers producere forskellige farver perler. Mens der er andre, der producerer forskellige størrelser, som f.eks. den østers, der producerer Sydhavs-perlerne (the South Sea Pearl) ovenfor. skal du huske, at der har været så meget markedsføring, der bruger betegnelsen Saltvands-kulturperler er så kraftigt markedsført som "Akoya" perlen at det næsten er blevet en standard betegnelse. Men som en professionel gemmolog bør du kunne forklare de korrekte betegnelser. Du bør kende de forskellige detaljer omkring østers-varianter og med overbevisning kunne forklare forskellene mellem de perler, som de producerer. Vær dog klar over at hvis du begynder at rette på enhver kunde, som du handler med, og som bruger betegnelsen Akoya til at beskrive saltvandsperler så vil du ende op med at have meget få kunder.

Sydhavet

Betegnelsen "Sydhavsperle" henviser til de perler på mindst 10 mm i diameter, der er blevet dyrket i østers, der lever i Sydhavs-regionerne ved Tahiti, Australien og de omkringliggende områder. Jeg har set Sydhavs-navnet anvendt om ferskvandsperler af denne størrelse. Men dette er ikke blot en forkert brug af betegnelsen. Det anses også som en vildledende handelspraksis af branchen. Sydhavsperler vil være af størrelsen 10 – 20 mm og kan forekomme i næsten enhver type form, som du kan se nedenfor.

En vigtig bemærkning. Fransk Polynesien, bl.a., har indført nogle strikse grænser for en minimum perlemorstykkelse for Sydhavsperler. Den er fastsat til minimum .8 mm, der er betydeligt større end Akoya'er og andre perler. Dette er en af de primære årsager til, at Sydhavsperler har en bedre kvalitet og en højere pris end næsten alle andre på markedet, andet end naturperler.

Jeg har taget det lange foto til venstre med, så du kan se, hvor perfekt ferskvandsperler er lavet. Og jeg siger "perfekt", fordi ferskvandsperler engang blev opfattet som "risperler", dvs. former der ligner riskorn. De var billige. De var ikke særligt kønne. Og der var ikke meget respekt for dem på markedet.

Det har ændret sig radikalt. Kineserne har perfektioneret metoder for dyrkning af perler i ferskvandsmuslinger, der kan konkurrere selv med de bedste Akoya-perler i nogle størrelser og former.

Jeg tror, at armbåndet til venstre er et eksempel herpå. Det er lavet af 5 mm ferskvandperler. Perlerne passer rigtig godt sammen mht. farve, form, størrelse og orient. Perlemorstykkelsen er rigtig god, hvilket giver perlerne den metalliske udseende overflade, der er så vigtig.

Men det er rent faktisk ferskvandsperler.

Nå, hvad er forskellen? En af de største forskelle er, at ferskvandsperler er uden kerne. Hvilket betyder, at de ikke dyrkes på den normale måde for saltvands-kulturperler. Ferskvandsperlerne bruger et stykke stof i stedet for startkimet. Deraf navnet uden kerne. For der er ikke nogen skalkerne, der skal starte perlen. Og efter et stykke tid vil dette stykke stof opløses, og ferskvandsperlen er hul, deraf navnet uden kerne.

Jeg tror, at nøglen til disse ferskvandsperler er den vidunderlige række former, farver og størrelser, der er mulige. Nedenfor er et billede med et par typer ferskvandsperlestreng. Du kan se, at de findes i mange former og farver.

Bemærk, at der er grå, grønne, sorte, brune, hvide, rosa, lyserøde, stort set enhver farve, som man kan tænke sig for perler, findes i ferskvandsperler. Der er mange andre farver, som ikke ses her, men jeg ønskede ikke at gøre det til en annonce for ferskvands-perleindustrien. Men det er vigtigt for dig at vide noget om ferskvandsperlernes mangfoldighed, og hvor stort dette marked vil blive. Lad os se nærmere på lidt flere.

Nedenfor ser vi en række designer-ferskvandsperler. Branchen har udviklet sig til et punkt, hvor den kan lave perler af stort set enhver form. Hvis du kan lægge noget ind i en østers eller musling uden at dræbe den, så kan du få en perle ud af det. Og ferskvandsindustrien ser ud til gerne at ville fremme dette koncept til det yderste.

Perlemor

Nedenfor kan du se perlemor fra en søøre-skal. Abaloneskaller har været brugt til at lave smykker og knapper (til højre) i flere århundreder, næsten til et punkt hvor hele bestanden af søører blev bragt i fare ud for Californiens kyst. Men perlemor kan man få fra enhver skal som resultatet af udskillelse af perlemor.

Andre perler

Der er mange andre typer perler f.eks. konkylieperler, Vest-Texas perler, og mange flere. Perleverdenen er virkelig mangfoldig og dækker hele verden med hensyn til kilders og tilgængelighed. Du kan studere dette selv senere. Lige nu, så lad os identificere perler og perleefterligninger.

Identificering af perler og perleefterligninger

Ferskvand ctr. Saltvand

Mange nye gemmologer bliver lidt nervøse, når de bliver bedt om at identificere en ferskvandsperle af rigtig god kvalitet. For nogle af ferskvandsperlerne på 6 mm kan ligne en 6 mm rund Akoya. Men priserne er meget forskellige. Hvilket betyder, at der kan stå meget på spil med identifikationen. Hvad vil du gøre, da de begge to har perlemorsbelægning og begge to, set fra overfladen, ser ud til at være samme perle.

Fat mod. Der findes et par metoder, som du kan bruge til at kunne skelne mellem dem.

For det første, borehuller. Ferskvandsperler bruger en smallere silkestørrelse end saltvandsperlen. Dette betyder, at en ferskvandsperle vil have et mindre borehul end en saltvandsperle. Se et eksempel nedenfor. Perlen til højre er en 5 mm Akoya. Perlen til venstre er en 6 mm ferskvandsperle. Hvis man kigger på dem uden forstørrelse, vil de se ens ud. Men hvis man ser nærmere på borehullerne, kan man nemt se, at Akoya-perlen har et større borehul, som saltvands-kulturperler har.

Hvis man også kigger på forstørrelsen på det lille billede til højre, kan man se, at ferskvandsperlen har en ret ujævn borehulsoverflade. Dette skyldes, at perlemoren ikke er så tyk, og den har en tendens til at krakelere under boreprocessen. Dette er en anden indikation for identificeringen, men ikke så sikker som størrelsen af borehullet.

Og endnu en gang, perlemorslaget. Akoya-perler vil have det perlemorslag, der er synligt under forstørrelse. Da ferskvandsperler er uden kerne, vil de ikke have den fine skillelinje, som vi så tidligere. Jeg viser det her igen for at genopfriske din hukommelse.

Kulturperler ctr. efterligninger

Der er mange efterligninger af perler på markedet. Nogle af dem er gode. Andre er ret usle. Nogle af de bedste er Mallorca-perlerne, som du kan se nedenfor. Disse perler er fremstillet ved hjælp af en proces, der anvender fiskeskæl til at dække kornet ved hjælp af en speciel proces, der går mange år tilbage i tiden. De anses for at være det bedste indenfor perleefteligninger, faktisk kan folk fra Mallorca ikke lide ordet efterligning, for de har skabt noget meget specielt ved hjælp af en meget usædvanlig proces.

Men hvad med de enkle gamle almindelige glas- eller plastikperler, der ser så gode ud. Her har vi en tandtest. Og lige så tarveligt som det lyder, så er glas- og plastikperler glatte, når man gnider dem på emaljen på dine tænder, kulturperler er ru. Og mens dette ikke rigtigt er en test, som man kan lave foran en kunde, så giver det dig en ret god indikation af en ægte kulturperle.

Men så igen, der er altid borehullet. Lad os kigge på borehullerne i en efterligning og en kulturperle. Kig på borehullerne i denne efterligning af en perle. Den er ru, i stykker – og kig inden i hullet på den til venstre. Der er ikke nogen perlemorslag her. Kun plastik, der er revet i stykker.

Og kig så igen på Akoya-perlen nedenfor. Den er ren og glat med et perlemorslag, der ses tydeligt i lyset. Det vil ikke være lige så nemt for dig hver gang, primært fordi du ikke altid vil have så fine store og tydelige billeder af borehullet. Det meste af tiden vil man have en laset gammel streng med en lurvet knude foran dig. Og du vil forsøge at trække knuden til side uden at ødelægge strengen for at se borehullet. Men øvelse, øvelse, øvelse. Det er en eneste måde til at blive rigtig god til at identificere perler. Men du kan anvende alle disse fingerpeg til at hjælpe dig på vej. Jeg vil garantere dig, at når du først ser nogle perler og er i stand til at undersøge dem selv, så vil du begynde at blive bedre og bedre til at identificere og skelne.

I den sidste lektion skal vi tale om behandling af perler og betegnelser. Det vil være et vigtigt afsnit for forbrugere, juvelerer og gemmologer.

© 2015 SSOG Scandinavian School of Gemology (Gauguin Trading ApS)

This information is intended for the sole use of registered students of the Scandinavian School of Gemology. It cannot be duplicated or distributed to anyone or anywhere without written permission from Scandinavian School of Gemology

---